

(274) — Ἐπιστολαι διὰ στίχων ἀπλῶν κατὰ τῆς ὑπερηφανείας καὶ περὶ ματαιότητος κόσμου· συντεθεῖσαι παρὰ Κωνσταντίνου Δαπόντε, τοῦ μετανομασθέντος Καισαρίου· οὐν δὲ τὸ πρῶτον τυπωθεῖσαι μετὰ προσθήκης τοῦ μεταμορφωθέντος βασιλέως, τῶν ὅμηρων, τῶν χανόνων, καὶ ἄλλων τινῶν πρὸς δόξαν θεοῦ καὶ ὠφέλειαν τῶν ἀναγνωσκόντων. Ἐνετίησιν, 1776, παρὰ Ἀντωνίῳ τῷ Βόρτολι. εἰς 8ον.

(275) — Ἀκολουθία τοῦ ἀγίου ἐνδόξου ἱερομάρτυρος Ἰανουαρίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Ψάλλεται δὲ τῇ κα. τοῦ Ἀπριλίου μηνὸς ἐν πάσαις ταῖς ἁγίαις τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαις καὶ ἔχαιρέτως ἐν τῇ Νεαπόλει τῆς Ἰταλίας, διὰ τὸ εἶναι τὸν ἀγιον Ἰανουαρίον προστάτην καὶ φύλακα τῆς πόλεως ταύτης, ὃς ἐκ πολλῶν κινδύνων ἐρήματο πολλάκις αὐτὴν, καὶ μάλιστα ἐκ τῆς φλογὸς τοῦ Βεσβίου ὅρους. Διὸ καὶ προσετέθησαν ἐν τῷ παρόντι βιβλιαρίῳ μετὰ τῆς τοῦ Μηναίου εὑρισκομένης ἀκολουθίας καὶ τὰ ἐλλείποντα τροπάρια, καὶ δοξαστικὰ, μετὰ τῶν καθισμάτων καὶ ἄλλων, ἐρχνισθέντα καὶ πονηθέντα παρὰ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Σινᾶ ὅρους κυρίου Κυριλλου, εἰς δόξαν μὲν τοῦ ἀγίου, ἀπαρτισμὸν δὲ τῆς ἀκολουθίας, διὰ τὸν δοξολογίαν ποιεῖν προαιρουμένους, εὐλαβείᾳ καὶ ἀγάπῃ τῇ πρὸς τὸν ἀγιον νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθείσης εἰς κοινὴν ὠφέλειαν καὶ ἐπιμελῶς διορθωθείσης. Ἐνετίησιν 1776. αψος' παρὰ Ἀντωνίῳ τῷ Βόρτολι. εἰς 4ον.

(276) — Ὁμιλίαι διάφοραι φιλοπονηθεῖσαι οὕτως, ὡς δρῶνται ὡδὲ κείμεναι, σύντομαι αἱ πλεῖαι, καὶ εὐσύνοπται χάρον τῶν ἀπλουστέρων, παρὰ τοῦ πανιερωτάτου Μητροπολίτου Ἀνδριανουπόλεως κυρίου Διονυσίου, ἐκφωνηθεῖσαι τε ὑπὸ αὐτοῦ ἐν τῇ ῥηθείσῃ ἐπαρχίᾳ αὐτοῦ καιροὶ τοῖς προσήκουσι, πρὸς ὠφέλειαν ψυχικὴν τῶν εὐλαβῶν αὐτοῦ ἀκροατῶν. εἰς δύο μέρη διαιρεθεῖσαι· μην πρῶτον τυπωθεῖ-